

עו:

עין משפט
נר מצוה

ע"ה א מ"י פ"יב מ"ח
 חסדיו נראה הלכה
 יח שכן לאין קוד ט"ש
 ח"כ"ע ס"ת ד ס"ק ב:
 ע"ה ב מ"י ע"ה הלכה י
 ט"ש"ע ע"ה ס"ק ב:
 ע"ה ב מ"י פ"ה הלכות
 מלכות הלכה ב:

תוספות ישנים

[illegible]

מוסף רשמי

[illegible]

הערל פרק שמיני יבמות

ה'תש"פ י"ה מ'שום דהייא מצוית ראשונה. פ' בקונו' ואס' קרי ליה חמנו וקשה דפשיטו דשיך בה חמנו דהא דפסיקא בה קידושין וגרסה דפרך דהיך נאש שלמה הא מנרת לראשונה הו"ל ואסורה כהנ' א': ובר' ה"בא הנ' א"ל: א"א. פ'

אומה של מזרים שאמר עליהם הכתוב
דור שלישי יבא להם ולא שני הלכו
המשיבצ בשאר ארצות והני אחריני
וינבאו שאומה אחרת נחייצנה שם
האומר רבי יהודה מנימין גד מזרי
ה' ופטע ול דנמימין גד מארץ
מזרים דאי מן המזריים שנחייצנו
בשאר ארצות לא היה קורבו גד
מזרי שלא היו ידועים בשאר ארצות:
מנימין גר מצרי ב'ו' אר"ם
ולמה לא היה מוזכר

לגלג בקהל והלא אין מזמרים במקומן
שכבר עלה סמחיה ויגלג כל העולם
וימנעם זה המיר 'ר' יהושע את יהודה
גבר המעוני במס' ידים (פ"ד מ"ד) ומימי
הז' בפרק תפלת השחר (ברכות כ"ח.)
ששאר לו 'ר' יהושע מותר אמה שכבר
עלה כו' ובקטורה (דף ט. וס"ט פ"י)
בקטוטרס תנינא בתוספתא שאמר
ה' עובדי מנימין טעית שכבר
עלה סמחיה ויגלג כל העולם והיצי
מדרך המזרים שני למקומן דנתן להם
הכתוב קצנה מרדכי (ויקרא טו)
מן ארבעים שנה אקבץ את מזמרים
מקום (א) העולם אשר נפלו שם
וארבע' דגני שנות מביא ואחר כך
אשבי את שנות בני עמון לא נתן
להם קצנה כמו שאמר רבי יהושע
לרבי' במס' ידים (פ"ד מ"ד) אמר ליה
'ר' יהושע והא' כתיב ושמתי את שנות
וישאלו יהודה ועדיין לא שני והכי
תנינא בתוספתא דמסכת ידים כבר

עבדכא דיהודה גר העמומי שהיה
ר"ג לרבי יוסעו והותר לכל בקהל
לאחר ליה ר"ג גר מזרי כיוצא בזה
לאחר ליה לגורים נתן להם קצבה
ור"ע לא חסיק אדעמיה שנתן להם
קצבה וקשה לר"י על ההיא דזכריות
ומסכת ידים דמשמע דסמחריז כלכל
עמון דהא חמיז צימיה (מטו) בעמון
שני חורבן שהחריבם נובודנלר מדעו
ירוש מלכס את גד ועמו בערו יבז
וגו' הללו חשבוני כי עודדה וגו' הרי
שמשמע שכלותה שעה חמיז יבז
במקומם וכלותה פרשה חמיז יבז
אחר כי אפי' את שבות בני עמון א"ל לא
כלכלם סמחריז וחס כלכלם חזרו
קודם שהחריבם נובודנלר וכן משמע
ומי בחלק שמשמעם היו צימי
נובודנלר שחמך חסם (וסתריז דף
נובודנלר) עמון ומלכס בני יבז דישכור
היו שלחו לנבודנלר חס (ו) עליהו
יגרה לר"י דגבי יהודה גר עמומי

אחריו נענדנדר סמך נענדנדר מי בצלל אש"ב דלח מו
ההרצה היינו מושו דסנדר לל היה מח
נענדנדר צלל והרבי חולל ענול סנדר
לסחם י ואקור גבולות ענול דמשמע
לנאשורס ויל לגי עמון מואל דית
נענלח ענלח הול דלוקמויה
היו מעורב צס והיו קורין להם מואלס כמו ציי
לא שו ואל לא שו ואל עי שגלס נענדנדר מ"מ
שלמה א' נאפ מיד. דהס דק סלמ

יְסִיפֹק לַיהוָה. דלפי' (ד) גיירה מזרית ראשונה היא ואפ"ה קרי ליה
מחנות: הנך אולי לעלמא. מתו וטבעו בימי פרעה ובי אזור רחמנא
מערב דר: והני אחריני עינאו. אמות אחרים בלו וישנן באלרם:
אשאי לבני מזרים שניה. שאם אשיאנו מזרית ראשונה יהא בנה שני

לה דלמרינן פסירקין (לקמן ע"ה) הלך
 אחר פסוקן אלמלא לא אזדו לעלמא
 והני מנרס ניסו: לא נסיב מדי.
 אלא לזוט היה מסתין: דכך שלמה
 לאסבס. ולא אשית: וכל אן לא
 סנ הכי. כי סך: מתנינא דקמני
 לעילס) פטע דכא מוחר גמתי:
 גיורס ומסוחרתא אין. דלישרא
 כשר נמי שריא: הא נפניה אסור.
 כישרא מעליא דנקדושה: קאי:
 מתנ"י אס הלכס שמעת מרבוסיך
 שהקבות מופרות מיד בגברי וחדמי
 נקבל ממך: ואס לדין. ששה ד'
 קי' מעמלי ש פטות להניס ובגמלי'
 מפרס לה: לא כי אפילו אני דן
 מעמלי אין לכס תשובה דמפרס
 בגמלאס ומ"מ הלכס אני אומר:
 גמ' ולא ידע ליה. שאל לוד:
 כאלולוסא. שר ע' רבוא:
 שהמלך פורץ. גדרות של אחרים
 לעשות לו דרך קצר מצינו לפרסו
 דא' לנרמו: שישא כעלמא הוי.
 כלמ' דחזו ביה סימני מלכות מאן
 לא אפשר דלא הוי רישא: מאן
 טעמא אמר ליה שאל. מאן חזא
 דמחמפי מיניה ממלכותא: מחור
 כפיס מוס זר. כל שז בו מוס ודוה:
 אס

ש שאת את הזכרים איסור עולם התייר את הנקבות
את הזכרים אלא עד שלשה דורות אינו דין
אמרו לו ^א אם הלכה נקבל ואם לדין יש תשובה
אני אומר: ^ב מנא ה"מ א"ר יוחנן דאמר קרא
ויצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנך שר הצבא בן
אמר אבנך חי נפשך המלך אם ידעתי ולא ידע
מאד ויהי לו נושא כלים אלא אאבזה קא משאיל
תיב י'האיש בימי שאול זקן בא באנשים ו'אמר רב
ש' אבי דוד שנכנס באוכלוסא ויצא באוכלוסא ^א ה"ק
ש' זורח אתי אי מפרין אתי מלכא הוי ^ב שהמלך פורין
כ' בידו אי מורה אתי חשיבא בעלמא הוי מ"ט אמר
י' יולכש שאול את דוד מדוי כמדתו וכתוב ביה
ג' גבוה מכל העם א"ל דואג האדומי עד שאתה משאיל
ז' את אם לאו שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו
כ' ביה א"ל אבנך תנינא ^א עמוני ולא עמונית מואבי ולא
ז' מור ולא ממורת ממור כתיב מום זר ^ב מצרי ולא מצרית
ז' דקרא ^א על ^ב אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים דרכו
כ' של אשה לקדם היה להם לקדם אנשים לקראת
ז' אשתיק מיד י' ואמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם
קרי ליה עלם הכי קא אמר ליה הלכה נתעלמה ממך
שאל אמרו ליה עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית

אקשי

בסוטה (דף מו: וסס) אלא סנהדרין דקאמר עה סנהדרין ואלא
ב אלא מעביר אחס לערים הגלה שלומים ולכן לא הוציר בו
הרבות ובמסכת ידים אלא משום שהתחיל הגבלול ומשום דכלכל
לאומות ועיקר מילתא אינבונדנר סמין וז"ל דלמר כנימיל
לדומיהו דכתיב שאן מואב וגו' והלא כבר התיירנר נבונדנר
זי לא מואבים היו אחס שנתייבשו שס אלא שאר אומות ושמא
חכמים שהיו קורין ליהודה גר עממי ועוד שלא היה הדבר
זי שלא גלו צימי סנהדרין כשאר אומות אמרו לאחשורוש שעמד
לאהבה כתיב שלא היה אלא דרך אהבה ולא דרך תחנות:
חס

אֲלֵךְ וְיִסְפְּרִי בְּמִרְשָׁתָהּ הַמֶּלֶךְ נִפְקָא לֵן מִקְרָאִי, וְיִרְאֶה בְּעֵינֵי דַמְדַמְכָּא (דְּבָרִים יז) לְכַלְתִּי רוּם לִבְנֵי
הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַמַּשְׁמָרָה אֶם שָׁבִי עַל עֲשׂוֹלִי שָׁבִי וְנִזְוֶה מִכָּל הַיָּמִים תִּשְׁמְרוּ וְתִשְׁלָה. (מִשְׁנָאָה א' י"ג דף

מסורת הש"ס

(א) רש"י (ב) לקמן עמ.
סוטה ט. וחסיד קדושין
פ"ה (ג) וברכות כה
ע"ש (ד) מיר כג: הוריות
י. (ה) וברכות פ"ג:
(ו) ברכות נה: (ז) ב"ק פ:
ב"ב יג: סנהדרין כג:
(ח) ע"ל סו. וישנן כג:
(ט) ופ"א (י) ולקמן ע"א:
(כ) ופ"א (ל) ג"ל ס"ס:
וע"ה (מ) וע"ה ח"ס:
מגילה יב: ד"ה אל וחס:
סוטה ט. ד"ה ויגמול:

אור השלם

1. מן דרגים אשר אמר
 בן משה ישראל אל הכהן
 לדן עמו כי יאזכר הכהן
 אתן לו את כל לבבכם
 כי אתם אלהיכם והם דב'כם
 שלמה לאהבה.
 2. מלכים א'
 3. ובראות שאול את
 דוד יצא לקראתו
 ופלטתיו אמר אל דוד
 כי הוצאת מן יד
 גבער אמר יאמר שאול
 ונפשי נפולא א'ת
 ידעתה: מלכים א'
 4. ויבא דוד אל שאול
 ונפשו לפניו ויאמר
 שאול ודוד לו שש
 כליום: מלכים א'
 5. ודוד כל אפי שפתי
 דוד חמת בן דודיה
 ושמעו ידן שלמה
 בנים והואש בניו שאול
 וקו באושיהם.
 6. מלכים א' י"ב
 7. ויבלע שאול את
 מריו ויהי קובע עומת
 על ראשו ויבלע את
 שריו: מלכים א'
 8. ודוד וכל בן שמו
 שאול בחרו וישאו ואין
 אף מבני ישראל ואל
 מנעם ישראל ומעלה
 מנעם מכל העם:

שמואל א ט ז
 7. ד' יבא עמינו ומזאבי
 בקהל י' שם דור עשרה
 אל יבא להם בקהל י'
 דברים כג
 8. אל יבא ממוח בקהל
 י' שם דור עשרה י'
 י' בקהל י' דברים כג
 9. אל תחנע אדמי כי
 אחזר הוא אל תחנע
 מדי כי גר הדית
 בארצו דברים כג
 10. על דבר אשר לו
 חטמו אתכם בלשם
 ובמים צדקם בצאתכם
 ממצרים ואשר שבר
 עקבי את בלעם כי בעור
 משחור ארם נרדמם
 לקללך דברים כג
 11. ואמר מלך שאל
 אתה כי מי הוה העלם:
 שמואל א ט ז

הגהות הב"ח

(ב) נח' ונח' אף לא
תנן הכי פליגי: (ג) שם
הלא נכחולנא (דיקא שול)
פליגי. ונח' שם אף הכי
זיל שאל: (ד) שם
שפחה דקרא על דבר
אשר: (ה) דרש' דיה
ותפוק ונח' ימי
קרא דאפילו הוי גיורת
הלא הוי מצריה דאשרה
דאשרה ליה: (ו) תוס'
דיקא ממין נח' ונח' מדרס
מן העמים אשר נמלי
שמה וקלוג': (ז) באר
הא דאמר עולמי: